Περί το τέλος
~~αρχομένου~~ του Ι΄ αιώνος βαθμη-
δόν υπνοδήνον φοφαγίας τε
από τε δαφάσσου τινός τίνα φαίνε-
ται δε είχε ουνεπώς ορμούσης
ορμήσει. ηχήσας τοῦ ἔθνους
τότε ~~φαίνε~~ ἐ ποιεῖ ἡ πανήφορα
~~μετα τάς ορμάς του~~ ~~από~~ αρχής
δε τῶν ορεί ὅρων διαφαρμαζο-
ένων ~~αὐτοκράτορα~~ ~~αὐτός τοῦ ἔθνους~~
αλλά ~~ἐν~~ τοῦ τοῦ οἰκεῖοι
συνοῦλαι δε τῶν ἐ τό ἀμφι
τε Χερσ. τεμένη δή ἤτο φορα-
γμένη τά πολύχρον τό τεινο-
τικόν κέντρον τε ἀμφιλωνίς
τῶν ἀοιδῶν. Ὅθεν ἐξηγοῦν-
ται τοιοῦτοι τόποι οἱ Χαραί
ἡ ὅπου χαρακτηριστικῶς
ἐορτάζεται κατά τούς ὑστε-
ρας ἀπό Χριστ. ἡ Μάκρη. ὑπό
τε ἄλλη κατά βάθος. ἀμφιβο-
λον εἶναι τό μέσον τοῦ ἀνω
τε ἡ ὑποστήριξις δέν δύναται
λογίζεται διότι τῶν ὑπῆρχε
τε ὁ κατήφορος χωμά, ἡ λάμψις
τε ἡ τεμένη αὐτῆ ὑπῆρξε κατα-
χθόνιος ~~ἐν ἐπιφανεστέρα~~
~~θέσει τοῦ ἄνω~~, τε ἐν τό μέσον
τῶν ἐκεῖ ἦταν τό ἀφανεστέρον
τε ἀποσκιωμένον πολύ ὑφαι-
ρά ἐκεῖνα ἦταν τε τό ὑψηλό-
τερον. ἄλλη οἱ Χαραί ἦταν
ἡ κορυφή. τοιοῦτοι τόποι τοῦ ἄνω
ν ὑπάρχουν ἀνοίξεις ἐπί
τῆς ἄλλης τε τέμενος
de regio Sanc. 186

Αγγά τό ὄνομα Καρβαί (ἔνεκα
τῆς παρωνυμ. ὑδρογείου τοῦ
ποτε καὶ καρδιοῦ ~~Τουρκαλ-~~
~~ακίου~~ (Καρυαί ἢ Καραί
ὁ β' τύπος εἶναι νοσωνυμ. εἰς τὴν
Αν. Κρ. πρχ. μαρτ. ἢ ἐν τῇ Δυτ. μαρά
τὸ αὐτὸ ὄν, ἐν ἴσῳ περίξ μουν. Καρτ. Χαν. μερ.
εἶναι Καρβαί, ~~ἐν τῷ ἴδιῳ~~
Κατ. Μιν. ἐν Ν. ἐν. Α' 341 –
τ. τύπος Καρβ. εἶναι ἀπομάκρυνσις τοῦ
παλαιοῦ ὀνόματος τῆς χωρίου ὀνομα-
σθ. ~~τῆς~~ τῆς Δεμπρινοῦ.
Ἐν τῇ ~~ἔχει ὅμως ὀνομασία~~ 170, 7
μετά ταῦτα ἐπαλλάξιν τοῦ Καρβῆ
ἢ 174, 26 εἰτά Δ' τοπ. 199, 23
ἐν ὅρον ἐν τοῖς Καρβῆ 200, 1
τα μαχία τα ἐν τοῖς Καρβῆ
19 τοῦ Καρ. τὸ ὄνομον ἐν
τοῦτον ὑπάρχει ἢ τα εἴναι ὅλα
ὅλα αἱ τοῦ ὑπόλοιπα ὀνόματα
τοῦ εἶδα ἦσαν κοινοί κρήτης
ἢ ἢ μετά τοῦτα. οἱ τοι πλειονάζουν
πάντοτε τοῦ ἀρχαῖου ἐπιπέδου τῆς ἀρχαιότητος.
Ἀλλ' ἢ ἐν Λάκωνι
ὑπῆρχε μονή τοῦ Καρυᾶς ἢ Καρβῆ
Β. ἀρ. Πάγκ. Δόκιμ. Ἀνέ. 373 ὑπογράφει
τὸ Πλάτων ἡ ἡγούμ. ἔτος ἡ μονάδ. ἢ Καρυά
ἀγ. (ἀρχ. τοῦ Ι' αἰ.) τοῦ 1049 μ. Χ. Καρία,
Act. Pat. IV 315

1. Ὁ μετ' ἐμπορ. τῶν Ὀθωμ. κοσμήτης
ἀναφέρει τό ὄνομα ὑπό τοῦ ἐν Λακω-
νίᾳ Καρυᾶς ἢ ἢ Καρυανίδος!
(σ. 10). ὁ δέ ἐπιφανής Ζερμανιδής:
Καριανοῦς, κωμοπόλις ἢ ἀπό μισοῦ
μέσης ὁδοῦ ἀπομακρυσμένη τοῦ Καρίου Διός
ἱεροῦ ... ὅτε δε Καρῆ ἀποίκοις, ἢ
ὡς βεβαιοῦσι παραδίδοται ἢ ἐπι-
γραφή "ὁ δῆμος Καριανοχωριῶν"
Νικ. Μάνεσσ. λόγ. ὑπέρ τοῦ ἰατ. ἐν τῷ
ἀρ. Πε. ... α' ἔκδ. ἐκδ. ὑπό Κ. Σαθ. Λονδ.
1858. σ. 128. (ἐνταῦθα περιγράφει
ἐν σ. 107–184 τήν ὀρθολογ. τοῦ ἀρχαίου
ἱστορίας τοῦ ἀνθ. ἢ ἀναφέρει συντάρ.
ἢ, ὅτι ἢ ἐπιγραφή διαφορά ἢ Πέρα
γίνεται, ἀπλῆ, ἔκφυσις ἱστορίας, αὐτῆς

ὀλίγον ἀστεῖα εἶναι ἡ γραφή
ἱστορία. τοῦ φραφείου, τοῦ ἤτοι
ὅτι ἢ ὁ Καρῆς ἢ καθ' ἡ "Καρ.
παραγράφει ἐν τοῦ Καρα ε γεγραμ-
ὁ ἐστιν ἐξουσία, ἀρχή" ~~τοῦ~~
Περιπτ. ἐν Πανδ. 16' σ. 168

ἢ, ἐλέγχει ἤδη ἔχομεν περί τούτου τοῦ
χ. ὑπουργοῦ ἐν Α' τοπ. 142, 33 καὶ
τῶν ἀνοίξεις τοῦ ὑπουργείου ὑπόρρυθμ.
ἐπί ἔνεκα τῆς σημασίας αὐτοῦ παρά
τοῦ ἀρχαίου "ὑπουργοί τῶν οἰκι-
δομῶν" Πολ. β. 15, 89, 3. ~~ἐπί τῆς~~
ἢ νῦν ἐν Κρήτῃ ὑπουργῶν ὑπόρρα
τῆς ἢ ἐν Ἰταλίᾳ, ~~ὑπουργός~~ ὑπουργός
ἔχει τό ἔργον τοῦ "ἐφ' οὗ δύνανται τό σχοι
νίν. Χαν. Μιν. ἐν Ν. Ἑλ. Β' 40,
ἢ, γνωστόν ἐν Κρήτῃ ἔτυχεν ὁ
ἀστυνόμος ἢ ἐμφανίζεται ἐν τῇ βι-
βλ. τοῦ Γρ. Σεραΐτ, ἀνέγνω δε ἢ
Δημήτριος τοῦ ἐν χειρογράφῳ
περί Δεμπέκ βίου ὅλη ἄλλα
ἐκφρίς ~~ἢ ὅλου~~. ἐπόμενον
εἶναι τα ὀνόματα τοῦ βιβλίου
βλ. ἢ καὶ ἢ ὅσον πλήρες
ὄνομ. 7.

F. DEMETRIOU
SALONIQUE

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

~~Ἐν~~ Ἡ ~~ἔφορον~~ αὐ μεν Καρναι
ἡ Καραί εἶναι τοπωνυμία
ἥν κατά τάς τεχνέλαιας ἔναι.
~~τε~~ ἐπιστρατηνε ἡ νῦν ~~Καρύες~~
παρά πάλιν ἀκούεται
ἀλλ' ἡ "ἀρχαῖον" ἔφερε
τό ὄνομα Πρωτάτον ἢ Κοινον
ἡ μεγάλη Μονή Ἁγίας
ἡ Λέων ἡ τουρκ. Λοντζα
Ἱερουσία
νῦν δὲ ἱερά Κοινόβιον.
Μονή ἡ Κοινον κοινῆ ~~ἀναφέρεται~~
ἀναφέρονται ἀπ' ἀρχῆς.
985 εἰς τόν ὅρμον τῆς Μονῆς
(Σπανοῖ. Δελ. 5 παρ. 3
τῆς Ρύκ. Χρ. 1898 σ. 10 εἰς τό
Ἀρ. Τυπ. 1045. τῶν κτημάτων
ἐπιστασίαν Meyer. 148, 17) +
Κοινον 1066 "τῶν διαμεσοβύζ
σφραγίδι τοῦ κ. σφραγιδοῦ
ἐκκ. Βατοπ. Γρηγ. Παλα-
μᾶ Ε'. σ. 375.
ἀλλά κυρίως κατά μέν
τούς ἀρχαίους χρόνους κατέ
χετο τό Πρωτάτον κατά
τούς μεταβ. τό Κοινόν
ἢ Κοινόβιον ἡ τό μέν,
ἀποτελοῦντες τοῦ ἀρχαίου
ρωμαϊκ. συνοικισμοῦ, τό
δέ ~~πόλις~~ πόλεως τοῦ ἀρχαίου
ἐλλ. οἰκισμοῦ ~~τόδε πλέ~~
~~ἀρχαῖ~~ "τό κοινόν τῆς
πόλεως" ~~τό κοινόν τῆς~~
~~Ρόδου~~ τό κοινόν τῶν
Λακεδαιμονίων βλ. Gilbert
ἐρχεφ. ἀρχαιολ. τοῦ ὅρμ. Κίτ. ἐν τῇ ἐφημ.
Ποι. Α' σ. 33-34

-μεταφ. τοῦ primatum μετά τοῦ
ὅλου ἐκκλησιαστικοῦ κ. Πρωτείου, ἀλλ'
κατά τήν γνώμην ἡμῶν τό πρωτεῖον
δεν εἶχε δίκαιον ὁ Κουμας
κατά τό ὄνομα Μονῆ "ἀνα-
φερομένη μέχρι τοῦ τετάρτου
ἔτους αὐτῆς, ὅτε ἔλαβε τό ὄνομα Καρυάς
καί μετά ταῦτα διατηρούνται αἱ
ἀρχαῖαι ὀνομασίαι πχ. 1143. ἀφοῦ
νέα φοι. κ. οἰκ. τῆς Μ. act.
Ross. 6, 50 ~~πόδ~~ κ. Μονῆς
~~κε~~ 1661. Μητ. Μον. ἀμφ.
+991 ὁ πρώτος Ἰωάννης παραχωρεῖ
135
ρεῖ τῷ ἁγ. ἀδ. τοῦ Πχατμ διά τα-
λαντα "ἀστρ. κ. κ. νοσιαῶν κ. κοι-
νοβίων τμνίου τῆς Μονῆς κ. τοῦ Κο-
ινοῦ (ἀπ' ἐπ. Ἐ. Βοῦ. Χρ. 11/πκ.
1899 παρ. 3.
980 "παρόδια τῶν ἀνωνύμων
κ. παρά τοῦ Πρωτου κ. τοῦ
κοινοῦ actes de Lagr. I, 2, 31
Λοντζα τοῦ Τουρκ. εἰς τοῦ
τραγ-λογία ὀνομασία
τόπου ἀνεφέρεται (κ. λογ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γρ. Μιτυληνιού [illegible] (marginal insertion: [illegible] Αποστόλου)

Χειδ. 14/21 ἢ 18/31 Μαΐου
αν. 29/7 Ιουνίου

Ὅπου οἱ [illegible] [illegible] τοῦ Ἀθω δὲν [illegible] ὅτι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Λεοντος τοῦ σοφοῦ ἐν Βυζ. ἤρχισε νὰ ἐφαρμόζηται ὁ θεσμὸς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] το. ἐκ ποπ. [illegible] πόλεις, [illegible] [illegible] [illegible] στρατηγοὺς [illegible] [illegible] [illegible] πρωτεύουσα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰ πάντα ἐν [illegible] τοιοῦτον

Παπαρρ. Δ' σ. ἔκδ. 1903

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Θ' αἰῶνα ἐν Χερσονήσῳ ἢ [illegible] Πατρας [illegible] περίοδον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πόλεων ἔθνικα ἐν Εὐρώπῃ. ὅπου [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοιοῦτος [illegible] ὁ χαρακτὴρ [illegible] [illegible] [illegible] ἐν Ἄθῳ ; ὁ πρωτεύων [illegible] [illegible] [illegible][1] ὅπου ἐν Πρωτόγερος (ὁ [illegible] [illegible] ἐν Σοφρονιῶ) ἢ ἡ ἀρχὴ Πρωτάτου. ὅπου [illegible] πρωτεύοντα [illegible] τοῦ [illegible] τοῦ Πρώτου [illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible] [illegible] Λεοντος τοῦ Σοφοῦ τοῦ 887

ἐν τῷ Λαθέσθαι ἢ ἡ πρωτεύουσα πόλις

1045 Β' Τοπ. [illegible] τοῦ Πρώτου τοῦ ὄρους ἢ τὸ κοινόν — Μey. 155. 33

[1] [illegible] ὅρος, ἢ τό Πρωτεῖον. ὅπου ἐν τῷ Τοπ. [illegible] Βραδηνὴ τοῦ γ. αδ. ὁ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κατὰ τὸ ὄρος τοῦ Ἄθω ἢ οἱ [illegible] [illegible] Meyer 104, 5. Ἐν τῷ Διηγήσει [illegible] [illegible] [illegible] καὶ Μ. [illegible] τὸ τοῦ ὄρους Πρωτεῖον [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Διηγ. Ἱστορ. τοῦ Σχιορ. [illegible] 1867 σ. 73

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Γρηγόριος Παγκάλος Δημοσιογράφος
Ἀνδάνος 6. Νοεμβρίου
Ἀθήναις 13 ἰουν. 1964.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

10 ἀρετὴ ἤτο ὁ ἀνωτάτος σκοπὸς τοῦ ἔργου. Ἡ
ἔξις ἐκείνη τὴν ἀρχὴν τοῦ Παύλου
ὅλης τῆς φιλοσοφίας δὲν εἶχε μόνον πάν-
τοτε τὴν ἐπιμελῆ ἀφοσίωσιν τῆς
ἀπορίας τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὴν
τοῦ πόνου καὶ θανάτου, ἐν τῷ ὁποίῳ
ἡ ἀπολογία κοινὴν εἶχε ἀφε-
τηρίαν, τὴν αὐτὴν ~~ἀφορμὴν ἔχει~~
καὶ αἱ δεκάδες ἢ δεκάδες
τῶν ἀπομαρτυρούντων κόσμῳ
μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ.
Ἀναδιδόξου κοινωνικῆς "τάξεως"
τὸ ἔργον τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς γυναικός
αὐτοῦ ἀπεκρύβη ὁ τρόπος ἵνα
ἐν τῷ ἀναγνώστῃ τοῦ ἀνθρώπου
τὸ ἔσχατον ὅπως τὴν τοῦ
λοιποῦ κόσμου καὶ δεκάδες πολλαὶ
ἄλλαι ἐπιβεβαιούμεναι τὴν τῶν
ἀγνῶν, οἱ ἀθῶοι θνητοὶ τοῦ κόσμου
σιωπῶντες, ἀναδείκνυν ἀποφασιστικῶς
μὲ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς
ἀγῶνα τῆς ἀπορρεπτικοῦ τόνου
ἐν τῷ κόσμῳ. ὅπως τὴν
ἐν τοῖς πάντα ἀθανάτου. ἀνοίγει-
ται ἡ ὁδὸς βασ. καὶ εἰδόμεν
ἐπιτέλους τὸ ἀποκαλυπτόμενον τῆς
γνώσεως τοῦ κόσμου μετὰ τῶν
ἀγίων, ἐφαρμόζοντες
κατ' αὐτοῦ. οἱ ἀθανάτοι εἶχον
ἀνάγκην τοιούτου
ἀνδρείου ἀγῶνος τῆς ἀπορρίψεως
τῆς ἵνα δικαιωθῶσι τῆς ἀπολύτου
φύσεως, ἀποθνήσκοντες, τῆς νὰ ζῶμεν
καὶ οἱ ἀποφασίσαντες πρὸς δόξαν

τὸν ἀδύνατον νὰ ἀναμείνῃ ἐν κόσμῳ
ἀπὸ γνώσεως κόσμου, ἀποφάσεις νὰ ἐγκα-
ταλείπῃ τὸ ἀφιερωμένον μέρος. ὑπῆρχεν
καὶ ἐκ τῶν ἔνδον τῆς ὀρφανίας, ὁ ἐπίτοκος
τῆς τόπος, ἀπῆτον ἀποφασιστικῶς
τὴν ἀκριβόλυτα κόσμον. ἐνταῦθα ἐκ
τούτου προκαλεῖται ~~ὑπὸ τοῦ ὁρισμοῦ~~
ἡ ἀνάγκη νὰ γνωσθῶ καὶ ἴδω τὴν
"τὸν διαμαρτυρούντα εἰς δύσιν ἡλίου
ἔκου ἐν τῷ ἀρ. ὄρει τῆς προσκυνούσης
ἡνοχλήσε" Ζωπ. ~~ἀρ. ἐκ 104~~, 4, κατὰ
τὸν τόπον ἐδάκρυσεν ὁ ὑψιστος ~~δάκρυσεν~~
καὶ οἱ χριστοὶ ἀπόστολοι ἀλλὰ ἀρ. ἀναστα-
ζόμενον τὸν Κύριον ἀρ. ἐκ. Ζωπ.
104, 4, κτλ.
Βλ. Ζωπ. Β. 159, 15
+. Πλήρης ἀποκαλυπτικῶς ὥρας ἐν ἀρχῇ
ἐκείνῳ ὁ χαρακτηρισμὸς ὃν δίδει τῷ
ἀρ. ποιήσεως ὁ φιλ. Γρηγόρης (Λεξ. Σχε-
δὸν τῆς κοινότ.)

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν τῇ [illegible]
[illegible] ἵνα
[illegible] ἵνα [illegible] πρὸς
[illegible] διαφορὰν [illegible]
[illegible]
[illegible] ἀρχαίας
[illegible] ἤδη (ὁ Ἀρσ.) [illegible]
[illegible] ... καὶ [illegible]
[illegible] ... τῇ [illegible]
[illegible] ἵνα [illegible]
(Κωδ. Α΄ 1756) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
[illegible]
[illegible] χάρις ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ Πάσχα [illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἐφημερὶς [illegible] Θεσσαλ[illegible]
[illegible] 11, 12, 16, 18 Νοεμβρίου
[illegible] 27 Νοεμβ. 1907

[illegible] (ἤσαν γενικαί [illegible]
[illegible]
τοῦ δήμου. διότι [illegible]
ἢ [illegible]
τοῦ [illegible] ([illegible]) ἢ [illegible]
τοῦ [illegible]
[illegible] δὲ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] καί [illegible]
[illegible] ταῦτα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὁ [illegible]
τοῦ [illegible], οὐδέ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] λοιπόν τό
[illegible] οὐ [illegible]
διὰ τῶν [illegible]
[illegible] ταῦτα [illegible]
[illegible]
[illegible] διὰ [illegible]
[illegible] διὰ τοὺς [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὁ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Ἱερεμίας 20.

[illegible] ὁ [illegible], ἀνδρεῖ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] τό [illegible]
[illegible]
[illegible] πολλαχόθεν τοῦ [illegible] μετά τ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
διὰ τῆς θείας, [illegible]
[illegible] τὸν ἄνθρωπον [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]" Ἱερεμίας 20, 17
Οὐδὲ ἡ [illegible]
τὸ ἦθος [illegible]
[illegible] τὸ ἀρχαῖον [illegible]
[illegible] Νεοελ. [illegible] Γ' [illegible] 79 620

[illegible]

[illegible]

[illegible]

κλαίει δα η ψυχή, παρακαλεσμένη δε
σημερινά και λοιπόν μονιάζουν
ακόμη το "μονύδριον" (η, ορθότερα
μηνύδριον ή, πλαγιαστά). Ούτε σήμερα
ο Κτεσιφ.-Ιακωβ. ναοί και λαμπ.
(μονάστρια) ήσαν ενεργοί δε η
χωρικοί δε αυτόχθονες και
αι η πρωτάς και γέρηκαν γενε-
σιμρίν η "τα πλήθη μη θέλοντα
ζώμενα νερά και μονή διό η μονή
δρία ξηρανθή" (σύνταγ. 74 ν. 71
Θεαν.). Τα

Ειδόμεν ανωτέρω δε η ιδιαίτερα
δικαίωμα ο ιερέας ήγετο η πρω-
ρινή, η πάντα δε εφ' όσον μαρτι-
δα η τα ποιμένα σύνταξη τα σεν
η εγγράφα μοναστήρια. η αλλ
δεν ειπείν όσον διαφέρει τα
δικαίωμα και η μονή η ενοσο
μεν σήμερον, είναι η αμφιβ. η
ειδικήν ένθεσιν ή κοινωνίαν
εφ' όσον αναπτύχ. μείζων κοι-
νόν η ιδιαίτερα σχέσεις και κοιν
και κατά μονή, η είναι
η ειδικήν το αρχιεπισκοπικόν

Γραμμάτιον Μεγάλης Ιουδαϊκής
Σιωνίστ. 19η 29. Λουμέρ.
Ιωάννινα 9 Ιουνίου 1964

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Μετά οργάνωσιν δηλ. Μανάστιρ... ...ωνομάσθησαν η, άμα κατά πάσχαλιν ιδρυνθείσα ιδρυνθήσαν η εν σφαίρα μετά τοῦ Αθω, ὁ δεν... βεβαιοῦται εἰς ἔγγραφον 1065. Σέγκον Νικηφόρου μοναχοί η, ἡγούμενοι τοῦ Παυλαίου" η " οἱ κατά μοναχοί ὁ τῆς Γαβριήλ η, Ἰγνάτιος οἱ ἡγούμενοι μονασταίριοι τοῦ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Παυλαίου". (Αθανάσ. Σλ. 11, 12 περί τῶν Ε. Χ. τοῦ 1899 σ. 8 η, 10) Μετά ταῦτα ὁ ἅγ. Διονύσιος πρὸ ἱδρύσεως τῆς μονῆς ὀνομάζεται ἡγούμενος τοῦ Κτητίου τοῦ μετοχίου Αθήνας. 304 βλ. η καθ. βίον ἁγ. Μαξίμου ὁ πρωτ. Ἰταλός, λαυριωτ. η ~~κατ~~ εἶναι ὡς τοῦ ἁγ. Αθ. τοῦ ~~Κοινοβίου~~ τῆς Σκήτης τοῦ Κωνσταντινουπόλεως". Δεν γνωρίζομεν πότε ἐβάθη καὶ τί εἶναι ἡγούμενος η ὁ ἡγούμενος η ὁ ἡγούμενος τῶν ἀδελφῶν ἐν ταῖς δυσὶ μεγάλαις ἀποστολαῖς". (Ἐ χειρ. σ. 543-544 βλ. καθ. βίον ἁγ. Θεοδώρου) Τάδε δὲ ἔκαστα αὐτά ἔστω η τοῦ κοινοῦ ἀσκητικοῦ οἰκονομικοῦ κανονισμοῦ κατά μεῖζονα λόγον ἀδιαφόρου η, ὁ κανών τά ἔφορτα ἡγουμένου αὐτῶν ἐν ἔτει τοῦ 780 ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θεωρᾶ, γράφει ἔκαστα η, ἡγούμενος (Actes de Lagr. I, σ. 1-2 ὁ ἀρχαῖος ἐπιγραφικός ἡγούμενος τοῦ κτίστου ἐν τῷ Λ' τοῦ μετά τοῦ Πρεσβύτου η, τοῦ τῆς Λαύρας Ἀθ. 14 ἐκείνου Χρυσόβουλος μ. η, ἡγ. τοῦ Πρεσβύτου 1150,

Γρηγόριος Μπέζιος Θεσσαλονίκης
ἐνδιαν 9 9/βρίου 1908
ἀναγνῶσις 23 10/βρίου.

τὸ μεγάλιον ἀναφέρεται η ἡ ἀναφορά τοῦ Πρεσβύτου δὲ ἐδόκει Αἰγ. ~~ἀπόδοσις~~ ἀλλ' μόνον ~~κατά~~ η ἐκείνου τὰ παραδεδομένα ὑπ' αὐτῶν ἡ φροντίς ἤρξατο η τὸ ἀρχαῖον τοῦτο η ἀριθμοῦν συγγράφειν, καὶ ἐδόκει η καὶ ἐπιφέρει η ἀδελφοῦ η. (ἐπόδοσις)

η οὐ μόνον ἡγούμενος ὁ Παῦλος ἀλλ' καὶ τοῦ Παυλάου μονή ἔχει τὰς ἐν τῷ Παυλάου σεβ. η, ἱ. βασ. μονῇ πάσης δηλαδή η μετά τῶν ὑποκειμένων σεβ. ἱερῶν μονῶν..." ἔγγραφον τοῦ Σεραφείμ 1544 ὑπάρχει μ. Σλαβικόν τοῦ Παυλάου σ. 224. φέρει κοινωνικόν ὑπόμν. ὅπου μοναστήρια ἐκεῖ η, η 15 Μετεωρίτικα. πλήν περί τοῦ ἔγγρ. τούτου η, η περί τοῦ Παυλ. σ. 224-226. κατά τοῦτο τοῦ 1541 ἔγγραφον ἐν τῷ ὑπόμν. 68 Μετεωρ. ~~κατ~~ εἶναι δὲ τὸ κοινοβ. ὁ ἐκεῖ Παυλ. η, τὸ ὁ τοῦ η. η. ἔχω μεγάλα ἐπιφυλάξεις.